

BASSET HOUND

Pochodzenie: Wielka Brytania.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Pies gończy.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.3. Małe psy gończe.
Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Uważa się, że baset wyhodowany został w średniowieczu przez mnichów francuskich do polowania w gęstym poszyciu leśnym; pracuje z nosem przy ziemi. Jest on blisko spokrewniony z całą rodziną francuskich basetów, ale swą obecną postać zawdzięcza hodowcom brytyjskim. Pies ten zdolny jest podążać za swą najczęstszą zdobyczą – zającem – z uporem, stosunkowo wolnym tempem, na znacznych dystansach.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies gończy, krótkonożny, o znacznej masie, proporcjonalny, stylowy. Należy pamiętać, że jest to pies pracujący i musi być zdolny do pełnienia swych funkcji, a zatem powinien być mocny, sprawny i nadzwyczaj wytrzymały w polu.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies wytrwały, pracujący węchem, posiadający instynkt sfory, o głębokim, melodyjnym głosie, bardzo wytrzymały podczas polowania. Łagodny, nigdy agresywny, albo lękliwy. Uczuciowy.

GŁOWA:

Mogą się na niej tworzyć małe zmarszczki, nad i przy oczach; skóra na głowie musi być zawsze na tyle obfita, żeby marszczyła się lekko, gdy jest przesunięta do przodu, lub gdy głowa jest opuszczona.

Mózgoczaszka:

Górna linia kufy jest prawie równoległa do górnej linii mózgoczaszki, i nie jest od niej dużo dłuższa.

Czaszka: Wysklepiona, z wyraźnym guzem potylicznym. Czoło średniej szerokości, głowa zwęża się lekko w stronę kufy.

Stop: Umiarkowanie zaznaczony.

Trzewioczaska:

Nos: Całkowicie czarny, z wyjątkiem psów o jasnym umaszczeniu, u których może być brązowy lub wątrobiany. Nozdrza duże, rozwarste; nos może lekko wystawać przed wargi.

Kufa: Wąska, ale nie spiczasta.

Wargi: Górne wyraźnie przykrywają dolne.

Uzębienie: Szczęki mocne, z idealnym zgryzem nożycowym, tzn. siekacze górne przykrywają siekacze dolne i stykają się z nimi ściśle oraz są prawidłowo osadzone w szczękach, uzębienie kompletne i regularne.

Oczy: W kształcie rombu, ani wylupiaste, ani zbyt głęboko osadzone, ciemne, ale u psów o jasnym umaszczeniu mogą być jasnobrązowe. Wyraz ich jest łagodny i poważny. Oczy jasne lub żółte są wysoko niepożądane.

Uszy: Nisko osadzone, tuż poniżej linii oczu. Długie, ale nie przesadnie, sięgają tylko trochę dalej niż do końca kufy o prawidłowej długości. Wąskie na całej długości, zawijają się do wewnątrz. Bardzo miękkie, delikatne i aksamitne.

SZYJA:

Mocno umięśniona, dobrze wysklepiona, dość długa, z wyraźnie zaznaczonym, ale nie przesadnym podgardlem.

TUŁÓW:

Długi i głęboki na całej długości; kłęb i lędźwie znajdują się w przybliżeniu na tej samej wysokości.

Grzbiet: Dość szeroki, prosty. Od kłębu do lędźwi grzbiet nie powinien być zbyt długi.

Lędźwie: Mogą być nieznacznie wysklepione.

Klatka piersiowa: Patrząc od przodu, przedpiersie jest znakomicie dostosowane kształtem do wygięcia przedramienia. Rękojeść mostka wydatna, klatka piersiowa nie jest ani wąska, ani nadmiernie głęboka. Żebra są wyraźnie zaokrąglone, ale nie beczkowate, długie, zachodzące daleko do tyłu.

Linia dolna i brzuch: Pomiędzy najniższa partią klatki piersiowej a podłożem powinna być dostateczna przestrzeń, aby pies mógł poruszać się swobodnie w każdym terenie.

OGON:

Dobrze osadzony, dość długi, mocny u nasady i zwężający się ku końcowi, na spodniej stronie porośnięty umiarkowaną ilością twardego włosa.

W ruchu łagodnie wzniesiony, szablasto wygięty. Nigdy nie zakręcony, ani pionowo noszony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: Ramię lekko zakrzywione do środka, ale nie tak aby utrudniało swobodną akcję kończyn, lub by kończyny stykały się w postawie czy w ruchu. Na dolnych partiach nóg skóra może być trochę, ale nigdy nie nadmiernie pofałdowana.

Łopatka: Ułożona wyraźnie ukośnie, nieprzeładowana

Łokcie: Dobrze przylegające do boków, niewykręcone ani do wewnątrz ani na zewnątrz.

Przedramię: Krótkie, mocne, o masywnym kośćcu.

Nadgarstek: Koziniec wysoce niepożądanym.

Łapy: Duże, zwarte, o mocnych opuszkach. Łapy przednie mogą być skierowane prosto do przodu lub lekko zwrócone na zewnątrz; w każdym jednak przypadku w postawie stojącej powinny równo opierać się o podłoże tak, aby masa ciała była równomiernie rozłożona na palce i opuszki. Łapy pozostawiają ślady dużego psa, a żadna część łapy pozbawiona opuszki nie kontaktuje się z podłożem.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: mocno umięśnione i szeroko rozstawione, oglądane z tyłu pośladki krągłe. Skóra na śródstopiach może być pomarszczona, a na piętach tworzyć niewielką fałdę; w żadnym razie żadna z tych cech nie może być przesadnie wyrażona.

Kolano: Dobrze kątowne.

Stawy skokowe: Niskie. Śródstopia w naturalnej postawie troszkę podstawione pod tułów, nie wykręcone na zewnątrz i do wewnątrz.

Łapy: Masywne, o mocnym kośćcu i grubych opuszkach. W postawie stojącej powinny równo opierać się o podłoże tak, aby masa ciała była równomiernie rozłożona na palce i opuszki. Łapy pozostawiają ślady dużego psa, a żadna część łapy pozbawiona opuszki nie kontaktuje się z podłożem.

CHODY:

Najważniejsze dla zapewnienia sprawności użytkowej psa. Akcja mocna, płynna i swobodna, kończyny przednie mają daleki wyrok, tylne dają mocny napęd, chody zarówno przodem, jak i tyłem swobodne. Niedopuszczalny jest sztywny, spętany chód w stawach skokowych lub kolanach. Żaden z palców nie może być nigdy ciągnięty po ziemi.

SKÓRA:

Luźna, elastyczna, ale nie przesadnie.

Sierść: Włos gładki, krótki, zwarty, ale niezbyt cienki. Wszystkie kontury o czystych liniach, bez frędzli. Włos długi, miękki, z frędzlami stanowi poważną wadę.

Maść: Umaszczenie zazwyczaj trójbarwne (czerni, biel i rude); dwubarwne (cytrynowe z białym); ale wszystkie umaszczenie występujące u psów gończych są dopuszczalne.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie od 33 do 38 cm

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa i zdolności do wykonywania pracy, do której był przeznaczony.

WADY DYSKwalIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.